

Casa Àsia, Jardins Palau Robert, Nivell Zero Fundació
Suñol, La Casa Elizalde, Museu d'Art Contemporani de
Barcelona – MACBA, Palau de la Virreina, Art Santa
Mònica, Hospital del Mar, Espai Ubú

La Fundació ArtAids:

La fundació ArtAids és una organització sense ànim de lucre que empra l'art en la lluita contra la sida convidant artistes destacats a crear peces que tractin sobre la sida i altres qüestions relacionades amb la malaltia. Aquestes obres d'art són utilitzades per augmentar la conscienciació pública i per millorar l'actitud de la societat vers les persones seropositives. ArtAids crea i ajuda econòmicament projectes per prevenir i combatre la sida a Tailàndia i a Catalunya.

ArtAids va ser creada per l'escriptor holandès i col·leccionista d'art Han Nefkens, propietari de la col·lecció H+F. El descobriment de Nefkens l'any 1987 que era seropositiu va suposar un canvi radical per a la seva vida. Han Nefkens veu la intensitat d'aquesta experiència reflectida en el món de l'art, i ha decidit utilitzar-lo per augmentar la conscienciació del problema de la sida i per millorar la vida d'aquells que viuen amb VIH.

Nefkens ha establert diferents organitzacions d'ArtAids a Holanda, Tailàndia i Espanya.

Objectius:

- Promoure i ajudar econòmicament projectes destinats a prevenir i combatre la sida
- Lluitar contra l'estigma que envolta el VIH a través de l'art contemporani i tallers educatius
- Fomentar la creació artística a Barcelona i a Espanya

Beneficiaris ArtAids a Catalunya:

HIVACAT (Catalunya)

Projecte dels Doctors Clotet i Gatell dedicat a la recerca d'una vacuna (terapèutica i preventiva) a través del programa HIVACAT.

Fundació Lluita contra la SIDA www.fl sida.org

De l'Hospital Germans Trias i Pujol (Can Ruti) desenvolupant projectes de recerca per a l'optimització del tractament contra el VIH i malalties associades.

L'exposició:

ArtAids organitza aquest projecte en què participen vint artistes de Barcelona o que hi tenen una vinculació especial. L'esperit que mou el projecte és conscienciar de la necessitat de la prevenció i reflexiona sobre les sensacions que experimenten les persones que viuen amb VIH. El comissari de l'exposició, Miquel Bardagil l'ha concebuda com la culminació d'un procés iniciat el 2008 i hi inclou activitats ben diverses, algunes en col·laboració amb altres institucions. La major part dels artistes que participen en el projecte no havien treballat prèviament el tema de la sida d'una manera significativa. Això permet que la exposició realitzi un acostament al tema evitant plantejaments previsibles.

El concepte d'exterior, el 'fora' del títol, està associat a la idea d'intempèrie. És el punt de partida d'aquesta exposició per acostar-nos a l'experiència del malalt i el concepte que estructura l'exposició i el treball dels artistes. Un punt de partida –encara que sigui per ser transgredit.

Aquesta particular mirada des de fora cap endins, des de diverses generacions d'artistes i des de diferents disciplines com la instal·lació, la fotografia, la pintura o el vídeo és el concepte que estructura les obres presentades pels artistes. Cadascun ha disposat d'un pressupost en concepte de producció i honoraris per a realitzar la seva peça, que després cedirà a ArtAids. Així, la implicació dels artistes és doble: cedint l'obra i realitzant una peça relacionada amb la Sida.

Després de presentar-se a Barcelona, l'exposició 'Mirant des de Fora' viatjarà a Oviedo (Seu Central del Banco Herrero) del setembre al novembre del 2010, i posteriorment al MuVIM de Valencia del 16 de desembre al 27 de febrer del 2011.

Paral·lelament a 'Mirant des de fora' també es desenvoluparan els Tallers Educatius a la Casa Elizalde i el Projecte Educatiu al Barri de la Mina.

A Casa Àsia es exposarà 'More to Love'. Una mostra de 20 artistes tailandesos i europeus que ArtAids va presentar l'estiu del 2008 a Bangkok i Chiang-Mai (Tailàndia).

“Qualsevol malaltia de causa obscura, i per a la qual no es disposa de tractament eficaç, tendeix a ser inundada de significat”. (S. Sontag)

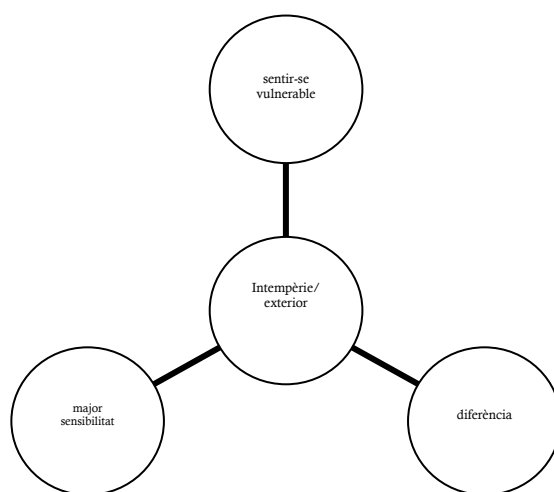
“Hi ha processos de marginalització en la mesura en la qual la societat defineix certa forma de subjectivitat dominant”. (F. Guattari)

Es tracta d'una exposició sobre la Sida. El paper de l'art pot ser molt actiu com a instrument de conscienciació, ja que pot actuar sobre esferes de les persones en les que difícilment actuen altres medis, elaborant un discurs diferenciat del que predomina socialment.

La mirada, l'acte de mirar, indica la voluntat de conèixer el que ens envolta, per establir uns lligams de connexió entre la pròpia experiència i la dels altres.

Hans-Georg Gadamer diu que la malaltia és, sobre tot, l'experiència del malalt. Evidentment, la malaltia es pot situar en diferents categories (un historial clínic, una llista d'efectes socials, un informe d'epidemiologia, uns gràfics estadístics, un llistat de malalts, etc.), però la seva essència se situa a aquest nivell últim i individual que constitueix l'experiència. *La malaltia no constitueix, en primer lloc, aquesta comprovació que la ciència mèdica reconeix com a malaltia. És, abans de res, una experiència del pacient, per mitjà de la qual aquest procura alliberar-se d'aquesta pertorbació així com ho faria respecte qualsevol altra cosa.*

Aquesta dimensió de la malaltia com a àmbit d'experiència es manifesta en dues vessants, la de la lluita i la de la corporeïtat. En primer lloc, l'experiència de la malaltia –del VIH més concretament– implica una lluita en diversos fronts, contra el virus, contra les pors i contra la discriminació. En segon lloc, hem de tenir present *en quina mesura la malaltia, aquest factor de pertorbació fa present, fins al límit de la impertinència, la nostra corporeïtat, aquesta corporeïtat que gairebé passa inadvertida quan no experimenta una pertorbació.* La pertorbació de la malaltia, en referència a una determinada situació anímica i personal, es pot associar a la idea d'intempèrie. Ser seropositiu pot ser com trobar-se a l'exterior, en una triple extensió de vulnerabilitat, sensibilitat i diferència.

Miquel Bardagil
Comissari 'Mirant des de fora'

Artistes i espais de l'exposició

CASA ÀSIA	<i>More to Love</i>
JARDINS PALAU ROBERT	Antonio Ortega
NIVELL ZERO FUNDACIÓ SUÑOL	Biel Capllonch (espai exterior) Francesc Abad Ignasi Aballí Josep-Maria Martín L. A. Raeven
LA CASA ELIZALDE	Alícia Framis Pep Dardanyà Job Ramos Iñaki Álvarez Santiago Ortiz Javier Peñafiel
MACBA	Erich Weiss
PALAU DE LA VIRREINA	Jordi Canudas
ART SANTA MÒNICA	Núria Güell
ESPAI UBÚ	Roger Bernat Jean-Charles Hue Anna Marín Marina Núñez
HOSPITAL DEL MAR:	Cova Macías

Les obres:

Francesc Abad (Terrassa, 1944)

LEBENSWEIT

La Cultura és un ganivet que s'endinsa en el futur. Diaris del pensar 6.

Apunts 2002. (2009)

Instal·lació amb vídeo (4'12'')

Artista multimèdia que va evolucionar des dels seus orígens conceptuals, als anys setanta, fins a l'ús dels diversos mitjans audiovisuals. Des de diferents disciplines (el body art, la fotografia, la instal·lació, el vídeo, etc.) l'obra de Francesc Abad ha girat al voltant de la memòria, tant individual com col·lectiva (l'Alemanya nazi, l'Espanya franquista, els camps de concentració, el procés d'industrialització, etc.), de la seva fragilitat i de la seva recuperació, posant de manifest el procés amb el qual es reconstrueix i es manipula la història des de cada moment històric concret.

Lebenswelt ens convida a mirar una casa enrunada com a símbol del cos. Les seves parets aterrades ens permeten veure unes restes capgirades pel temps. El deteriorament implacable aboca la casa a la seva desaparició, juntament amb el món material i simbòlic del qual formava part... excedeix l'àmbit personal per aprofundir en el social i col·lectiu.

Ignasi Aballí (Barcelona, 1958)

Línia vermella (2009)

Instal·lació. Mides variables

Des de la pintura, la fotografia i la instal·lació la seva obra planteja una reflexió sobre els límits de l'art, tant des d'un punt de vista material, com formal i de les seves relacions amb la realitat, així com conceptual. La seva voluntat d'anàlisi es manifesta a través de la imatge seriada, la classificació, la llista i l'arxiu, categories que sovint estructuren les seves obres.

Línia Vermella recull els titulars referents a la sida publicats durant gairebé un any en un diari... La reproducció en vermell posa l'accent en el caràcter de representació de la realitat que tenen els titulars... També ens indica aquella línia vermella que avisa del perill, i que no hem de travessar. Ens trobem davant d'una narració de la realitat, elaborada des d'una mirada crítica, en un joc de possibles complicitats amb el públic.

Iñaki Àlvarez (Vic, 1974)

La vida podría ser esto (Ara resulta que sóc un heroi) (2009)

Instal·lació fotogràfica

Mides 356 cm x 50 cm (cada fotografia, grans 120 cm x 50 © i petites 18 cm x 48 cm)

Impressió Pigment Print RC i agulles.

El seu treball procedeix de la *performance* i es desenvolupa en els àmbits del vídeo, la fotografia, el cd-Rom i, més recentment, del teatre. Dos temes constants en la seva obra són el del cos i el de la paraula. Del primer deriva el dolor, la pèrdua i les ferides, mentre que el segon el porta a la poesia, la veu, el text i la reflexió sobre la capacitat i limitacions expressives dels mots.

La vida podría ser esto... ens parla de la capacitat d'enfrontar-se al dolor, de l'heroisme quotidià i concret que implica el mateix fet de viure amb l'amenaça del VIH. Es tracta d'un acostament contingut a fenòmens com la malaltia, el dolor, la por o l'absència, evitant l'excés en unes imatges que ens condueixen a una reflexió que es barreja amb l'emoció.

Roger Bernat (Barcelona, 1968)

Vosaltres (2009)

Instal·lació

Fotografia de Roger Bernat

Destacat membre de les joves generacions de directors de teatre de Catalunya, que va aportar elements de renovació en l'escena catalana des de la companyia General Elèctrica. La seva formació es va iniciar en l'àmbit de l'arquitectura des d'on va arribar al teatre. Ha fet diverses incursions en l'àmbit de la vídeo creació. S'interessa molt especialment en la manera d'integrar l'experiència real en el procés artístic.

Vosaltres planteja la relació entre experiència, representació i discurs. L'obra es desenvolupa en dos àmbits diferenciats ja que en un espai ens trobem amb una sala fosca que es correspon a l'espai de l'experiència, el lloc on el públic accedeix... L'espai de representació és un altre, on el públic es pot veure a sí mateix en la falsa privacitat de l'espai fosc, on ha estat poc abans.

Jordi Canudas (Vic, 1963)

Màcula. La vida en blanc (2009)

Barri del Raval de Barcelona. 2009

Amb la col·laboració d'Isabel Banal en relació al projecte Hospital 106, 4t 1a

Taula, banquetes, pintura negra de pissarra i guix

Maqueta E 1:20 / dimensions reals taula 76 x 120 x 500 cm. banquetes 46 x 30 x 500 cm.

Fotografies: Jordi Canudas

Artista visual que des dels seus inicis com a escultor, en la instal·lació i la fotografia, ha anat evolucionant en el seu treball cap a intervencions en els espais públics, especialment a Barcelona i, més concretament, al barri del Raval. La seva obra busca un acostament a la realitat quotidiana, amb la voluntat de preservar la memòria i l'experiència que queda fora dels registres oficials.

Màcula. La vida en blanc tracta d'una gran taula amb bancs, amb les superfícies cobertes de pissarra fosca, on es pugui escriure i esborrar. En contacte amb diversos col·lectius i associacions del Raval que orienten la seva activitat envers la sida, l'escriptura pot donar veu a experiències quotidianes, a un dia a dia de les persones amb VIH que, malgrat les dificultats, sovint no és tan diferent al dels "altres", evitant la mirada estigmatitzant que tan sovint ha planat sobre el barri i els seus habitants precedent dels mitjans de comunicació.

Agraïments: Sida Studi, ACASC (Associació Ciutadana Anti-Sida de Catalunya), APIP (Associació per a la Promoció i la Inserció Professional) i Genera-Associació en defensa dels drets de les dones. Associacions en relació al VIH-SIDA ubicades al barri del Raval de Barcelona.

Biel Capllonch (Mallorca, 1964)

Where the clouds are far behind me (2008)

Impressió sobre vinil, 300 x 300 cm.

Artista que treballa la fotografia en molt diversos suports i formats. Les seves obres incorporen elements procedents de la publicitat i de la moda, combinant la força visual amb la subtilitat, tant si es tracta de retrats, paisatges o escenes acuradament construïdes. Amb un clar sentit narratiu, les seves imatges mostren algun component inesperat que desperta la sorpresa o un punt de desconcert en el públic.

Where the clouds are far behind me ens mostra l'horitzó obert, suaument delimitat per unes fileres d'arbres. El llençol endut pel vent es relaciona amb allò del que ens hem alliberat, en un paisatge que suggereix la possibilitat d'una relació equilibrada entre l'ésser humà i el seu entorn. L'aigua ens situa en un context visual que implica moviment i trànsit, en referència al dinamisme dels fluids, però també al caràcter canviant de l'existència.

Pep Dardanyà (Caldes d'Estrac, 1961)

Lab. 50 (2008-09)

Foto/Vídeo instal·lació

Artista visual, antropòleg i gestor cultural. Actualment és director de Can Xalant, Centre de Creació i Art Contemporani. Utilitza el vídeo, la fotografia i la instal·lació per crear intervencions que pertorbin d'alguna manera la consciència del públic. Les seves obres ens remetent, en primer lloc a la mirada i a la natura del procés de creació artística. En segon lloc a la complexitat dels processos socials implicats en diferents fenòmens, com la immigració il·legal, l'explotació (social, sexual, etc.), la marginació i d'altres.

Lab. 50 està concebuda com el particular diari d'un viatge amb l'objectiu d'oferir un exvot. El destí és la ciutat de Kisangani, a la República Democràtica del Congo –antiga colònia belga-, on va existir un avançat laboratori dedicat a la investigació de la vacuna per a la polio ... Lab.50 reflexiona sobre la situació d'abandonament del continent africà, i el seu desamparament pel que fa a la incidència del

VIH, un fet que està transformant greument les ja febles estructures econòmiques i socials del continent.

Agraïments: Carme Altayo, Veterinaris sense Fronteres, Barcelona. Oliver Maloba, Espace Culturel Ngoma, Kisangani. Miguel Ángel Martínez, Fundació IrsiCaixa de l'Hospital Germans Trias i Pujol de Barcelona. Juana Díez, Virology Group, DCEXS, Universitat Pompeu Fabra, Barcelona.

Alicia Framis (Barcelona, 1967)

Tacones para hombres (Framis for Men) (2007-09)

Els projectes d'Alicia Framis oscil·len entre mitjans molt diversos, com poden ser l'arquitectura, la fotografia, el vídeo, les intervencions en espais públics i la performance. Tots ells tenen en comú la implicació amb fenòmens de caràcter social, com la discriminació de la dona, les agressions sexistes, la crisi laboral i l'atur, la venda d'infants, el racisme, les donacions de sang, etc. Qüestions que aborda amb components poètics, sense renunciar a la força de la denúncia.

Tacones para hombres ens planteja la qüestió del gènere. L'obra consisteix en generar una acció a través d'unes sabates per a home en que les formes i els talons ens indiquen el seu caràcter femení. Aquestes sabates seran usades per alguna persona que es fotografiarà vestit amb elles, en un acte tan senzill com calçar-se, un gest que en aquest cas implica travessar els límits que socialment delimiten els gèneres.

Núria Güell (Girona, 1981)

Rte. Sanatorio de los Cocos, Habana Campo. Cuba (2008-9)

Enviament via marítima, cactus, imatges documentació.

Artista formada a Barcelona i a l'Havana en l'àmbit de les arts plàstiques. Treballa amb la fotografia, el vídeo i la instal·lació, i ha realitzat diversos projectes d'intervenció en espais públics, urbans o no. Moltes de les seves obres s'estructuren a partir d'experiències concretes, individuals, col·lectives o pròpies, o bé es canalitzen cap al públic

Rte. Sanatorio de los Cocos recull el nom del centre hospitalari de Cuba on s'ingressen les persones afectades pel VIH... Com podem veure l'obra està constituïda per la planta, però especialment per les successives accions d'escriure que la van convertir en el testimoni físic i simbòlic d'unes vides trastornades pel VIH. Una paraula, uns números per suggerir tota una existència, per referir allò que difícilment es pot explicar a través del llenguatge.

Agraïments: Susana Pilar Delahante, Mandy, Emilio (de C. C.), María Julia, Alexander, Levi, Centro de Atención Integral a Pacientes con VIH-sida (LOGO), Viveros Mas de Valero (LOGO), Contre.

Jean-Charles Hue (Eaubonne, 1968)

Carne viva (2009)

Vídeo (12')

Actualment resideix a Tijuana, Mèxic. Artista que treballa en l'àmbit del vídeo. Les seves obres són un reflex de la situació de l'ésser humà en l'actualitat, tant si se situen en el seu particular univers familiar, com quan s'emmarquen en contextos urbans o personals més allunyats. Les seves pel·lícules es poden entendre com fragments extrets de la vida, algunes vegades amb uns components poètics i d'altres amb uns ingredients més realistes.

Carne viva tracta d'un encadenat d'històries breus sobre un ganivet fet d'os de gos, que passa per diverses mans. Són històries extretes de la vida quotidiana a la ciutat de Tijuana, que parlen de la nostra relació amb la vida i la mort, del desig de viure o sobreviure i a través de les quals es traça un paral·lelisme entre el ganivet que estructura les narracions i el VIH

Cova Macías (Oviedo, 1976)

La cita (Work-in-progress)

Vídeo

Artista visual que treballa fonamental amb el vídeo i la fotografia. Les seves obres estan centrades en els sectors joves de la societat occidental, als quals s'acosta buscant la seva implicació, ja sigui utilitzant procediments propers a les tècniques documentalistes, o amb la seva participació en el procés de creació. El seu punt d'interès s'adreça cap els processos de construcció d'identitat, les relacions amb la societat, la individualitat enfront de la socialització, etc.

Molt sovint, el pitjor per a les persones afectades pel VIH és el silenci, el fet de conviure amb un secret que cal preservar, el de la seva pròpia malaltia. La por a les reaccions de discriminació i refús de l'entorn es correspon amb uns efectes socials que configuren el drama d'una malaltia que sobrepassa els límits estrictament mèdics. Donar veu, atorgar visibilitat, preservant la imatge dels afectats ...

Anna Marín (Figueres, 1965)

dar T (2009)

Instal·lació

Mides variables

Fotografia sobre tela, plata, acetat, tinta, vídeo.

Artista visual que treballa amb la fotografia, el vídeo i la instal·lació. En les seves obres s'aprecia un interès per l'acostament, des de diferents mitjans, a sectors socials vulnerables, com pot ser la infantesa, la immigració, les dones, les anomenades "altres cultures", etc. Aquest acostament es produeix a través de mitjans molt diversos, des d'una actitud de reflexió que sap combinar elements poètics amb la tendresa i la cruesa oportunes.

A *dar T* Anna Marín realitza un acostament íntim i respectuós a un grup de dones marroquines, treballadores del sexe, a través de la referència a l'espai femení per excel·lència, la casa, "dar" en àrab... En les seves estades a Casablanca, Anna Marín va acabar accedint a una casa d'acollida per a treballadores del sexe afectades de VIH. Un espai públic i privat alhora, on comparteix breument la vida d'aquestes dones. La resposta a l'interrogant previ a aquesta convivència és molt directa: donar-te, "darte" en castellà.

Agraïments: Cèlia Marín, Fina Sensada, Ferran Fonseca, Fouzia El qejlaji, Léa Legrand, Susana Alonso, Pedro Soler, Hangar, Gerardo Peral, Erich Weiss, Hilde Teerlinck, ALCS, Rafa Ruiz, Can Xalant, Hangar (logotip)

Josep-Maria Martín (Ceuta, 1961)

El jardiner astrònom (2009)

Vídeo d'animació

Artista visual, treballa sobre les relacions personals. Les seves obres usualment aglutinen la col·laboració d'un ampli espectre de persones, des d'altres artistes, escriptors i dissenyadors fins treballadors socials, personal sanitari, arquitectes i persones del carrer. Com a artista s'interessa en generar processos de col·laboració que, a través de les estructures de l'art, incideixin críticament en els diferents entorns socials i personals.

Una peça de Josep-Maria Martín, amb Rafa Cruz i Montserrat Mas, Oh Eun Lee, Nacho Villaro, Alicia Pacareu, + Blanca Bardagil, David Marcé, Cristina Arenas, Miguel Oyarzun, Montserrat de Roig, Bonaventura Clotet, Albert Tuldrà, M. Cristina Àlvarez, Àngel Castiñeida, Ma José Ferrer, Begoña Lemos, Maria Lladó, Francisca Molero, Roger Paredes, Samuel Pyke, Jordi Sandor, Alfonso Susanna.

El tema de les malalties de flors i arbres es presenta en paral·lel al discurs sobre el VIH, la sida, la transmissió, la prevenció i l'estigma. La voluntat manifesta és la "d'aixecar el vel i que es faci llum", premissa necessària per lluitar contra la sida i les discriminacions que l'acompanyen.

Marina Núñez (Palència, 1966)

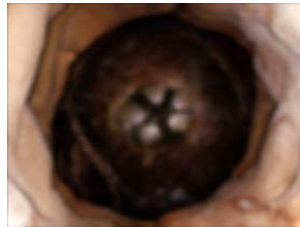
Visión (3) (2009)

Vídeo (17 segons, muntat en un loop)

Artista que treballa amb la fotografia, el vídeo i la instal·lació. Més recentment s'ha interessat per les possibilitats de la imatge virtual generada a través de l'ordinador. Ha tractat el tema de la identitat en relació amb l'entorn social i des de perspectives molt diverses, com el gènere, el cos, la mutació o les connexions tecnològiques.

Un espai híbrid entre l'orgànic i l'inorgànic posa davant del públic una escena inquietant...

L'enclaustrament del personatge en un espai orgànic suggereix relacions amb el cos i la malaltia, la seva vulnerabilitat, però més especialment ens remet al corpus social, a l'estigma que impliquen les convencions socials i les situacions de discriminació i d'exclusió.

Antonio Ortega (Sant Celoni, 1968)

Trad as I (2009)

Ceràmica, 110 x 50 x 35 cm.

Artista i professor de l'Escola Massana, treballa àmbits molt diversos, que van des de la fotografia, la instal·lació, el vídeo o la performance. En la seva obra trobem components com la ironia o l'apropiació que utilitza en tant que mitjans per l'anàlisi dels mecanismes que condicionen les estructures artístiques, socials i polítiques, sovint amb una clara voluntat desmitificadora.

Trad as I és una obra híbrida entre l'objecte i l'escultura, on uns càntirs de grans dimensions reproduïen en la seva base el rostre de Chris Smith, conegut polític i gestor cultural anglès, que fou una de les primeres personalitats públiques que va donar a conèixer la seva condició de seropositiu. ... el circuit ben visible del trajecte de l'aigua es relaciona amb la circulació sanguínia, l'evident fragilitat material de la peça ens recorda la feblesa del cos ...

Santiago Ortiz (Bogotá, 1975)

Plasma (2009)

Obra digital

Integra en el seu treball com a artista diverses facetes, especialment com a matemàtic i investigador en temes d'art, ciència i espais de representació. El seu treball es desenvolupa preferentment en relació als espais virtuals de la web i les seves connotacions socials i polítiques. Amb les seves obres genera punts de confluència entre l'espai expositiu, la tecnologia i els espais immaterials –però ben reals- de la web. El seu àmbit d'actuació és molt complex, ja que aglutina arquitectura, tècniques de representació, narrativa i literatura, geometria, etc.

Plasma respon a una certa etnografia del VIH, resultat de l'exploració en la web de la presència de la sida en els diferents àmbits, ... mentre que formalment ens remet al dinamisme dels fluids, líquids i sanguinis, conceptualment expressa una voluntat d'ordre, de classificar, d'imposar una certa disciplina al caos,

Agraïments: Léa Legrand

Javier Peñafiel (Saragossa, 1964)

Víctima de diagnóstico (2009)

Dibuixos, mides variables

Artista que treballa amb la fotografia, el dibuix, el vídeo, la instal·lació, l'escriptura i la performance, uns mitjans amb els quals la seva obra es va endinsant pels camins del llenguatge, la construcció del subjecte i les relacions de l'individu amb les diferents estructures socials. Així fa aparèixer punts de trobada i cruïlles on podem descobrir possibles retrats crítics de la societat.

Així les persones afectades pel VIH pateixen una victimisme doble. El diagnòstic de la malaltia les marca amb tot allò que indiquen les estadístiques. L'origen de la transmissió, les seves pautes de conducta, les possibilitats d'evolució de la malaltia expliquen el seu passat, present i futur, en un compendi que no és el seu, sinó el d'altres.

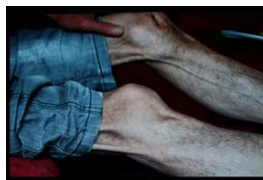
L. A. Raeven (Heerlen, 1971)

Dead Man Walking (2009)

Vídeo

Les germanes bessones Liesbeth i Angelique Raeven formen un equip artístic. Les seves obres consisteixen en vídeos, fotografies, instal·lacions i *performances*. El seu treball tracta especialment de temes referents al cos, com l'aparença física, la bellesa, certes alteracions corporals (com l'anorèxia) i la seva relació amb la identitat, les obsessions o els sentiments d'amor, d'odi, d'acceptació i d'autoestima.

Dead Man Walking ens situa davant de l'experiència d'una persona que ha vist transformada radicalment la seva aparença física... exploren els sentiments d'odi, desesperació i impotència davant dels efectes que tenen els tractaments amb antiretrovirals sobre el cos... En l'obra aflora la disfunció entre l'aparença i la identitat, en una societat que valora fins a l'extrem l'aspecte físic, la dificultat d'acceptar una imatge que no és la nostra i de la que no ens podem desvincular perquè es correspon amb el nostre cos.

Job Ramos (Olot, 1964)

Res s'assembla a allò esperat i mentrestant descarreguem la nostra impaciència (3-09-08) (2009)

Seqüència fotogràfica, mides variables.

Treballa preferentment en els àmbits del vídeo, el so, el Cd-rom, la performance i la instal·lació, en obres que sovint inclouen textos i escrits. També s'ha interessat en la relació entre les arts plàstiques i el teatre. En el seu treball observem la voluntat d'atribuir un significat a allò que ens envolta i de descodificar, en una reflexió oberta, les relacions que s'estableixen entre els diversos elements que s'integren en el que podem anomenar realitat.

Res s'assembla ... ens parla de les frustracions, del dolor, de la ferida i de la cicatriu, del desarrelament, de la vida i de la mort. Per sobre, però, de qualsevol consideració plana l'absurditat de l'acció, convertida en un fet intel·ligible, del qual resta la manifesta incomoditat que ens produeix.

Erich Weiss (Waregem, 1966)

Res no ha canviat / Nothing has changed (A tribute to Keith Haring) (2009)

Cartells de color acompanyats o no d'un graffiti

La seva obra es centra en els mecanismes de la mirada i del disseny. Treballa amb mitjans molt diversos, com la instal·lació, el vídeo i la fotografia, amb imatges que realitza ell mateix o que recupera a la manera d'un "object trouvé", i que de vegades modifica amb l'ordinador. La música constitueix un referent simbòlic important en moltes de les seves obres, en les quals també pot emergir el món de la moda. La ironia, el joc i la voluntat de transgressió són algunes de les característiques del seu treball.

Res no ha canviat va més enllà de la recuperació d'una peça emblemàtica de Keith Haring i es planteja la utilització de l'art en contextos institucionals, urbans i polítics. Aquesta lectura és la que ens permet parlar d'un homenatge al pintor de Nova York, la de la revisió crítica del trajecte de l'obra des del carrer, el lloc que li correspon, en contacte amb els destinataris del seu missatge.

Els Espais:

- 1.-CASA ÀSIA: Av. Diagonal, 373
- 2.-JARDINS PALAU ROBERT: Passeig de Gràcia, 107
- 3.-Nivell Zero FUNDACIÓ SUÑOL: C/ Rosselló, 240
- 4.-CASA ELIZALDE: C/ València 302
- 5.-MACBA - Museu d'Art Contemporani de Barcelona: Plaça Àngels 1
- 6.-PALAU DE LA VIRREINA: La Rambla, 99
- 7.-ARTS SANTA MÒNICA: La Rambla, 7
- 8.-HOSPITAL DEL MAR: Passeig Marítim 25-29
- 9.-ESPAI UBÚ: Pl. Prim, 2

Activitats relacionades

Projecte educatiu i teatral al barri de la Mina

A La Mina es farà el 1r Llibre Gran de la Prevenció del VIH. Un llibre construït amb la participació de membres d'entitats i associacions, treballadors i estudiants, voluntaris i participants en projectes socials i per tots aquells veïns que vulguin ser-ne protagonistes.

Aquest llibre es presentarà en una acció teatral i una intervenció plàstica que constituirà el tret de sortida d'una campanya de sensibilització. Al final, el llibre serà incorporat al fons de la Biblioteca Font de La Mina el dijous 3 de desembre a les 17.30h

Projecte educatiu a La Casa Elizalde (Del 3 al 10 de Desembre)

Programa de 2h dirigit a al·lumnas de secundària. A partir de l'anàlisi de les obres exposades, els al·lumnas construiran un nou espai de coneixement entorn de la sida i les persones que hi conviuen.

CASA ÀSIA: *More To Love*

Aquesta exposició es va presentar a Bangkok i a Chiang-Mai (Tailàndia) l'estiu del 2008. ArtAids va reunir a vint artistes europeus i tailandesos junt amb una comissària amb persones que viuen amb la sida i d'altres involucrades en la lluita contra la malaltia, amb l'objectiu de fer canviar algunes actituds majoritàries que estigmatitzen els afectats pel VIH.

Artistes:

Otto Berchem *You am I am You*

Top Changtrakul *Erase Me*

Amrit Chusuwan *House of Love*

Patiroop Chychookiat *I have been asked by a woman*

Tintin Cooper *Wellcome to your Mind*

Leo Copers *Aids Buda*

Toeingam Guptabutra *Voices of Poets ...*

Sutee Kunavichayanont *Love Now*

Krit Ngamsom *Black and Red the Same Color*

Nuts Society & Practical Studio *Plus Equal*

Nipan Oranniwesna *Dialogue without word*

Kamol Phaosavasdi *Positive/Negative Living Together*

Pratchaya Phinthong *Untitled (No Patents On...)*

Arin Rungjang *Untitled*

Manit Sriwanichpoom *Life is Beautiful*

Prateep Suthathongthai *Untitled*

Noree Thammarak *Game of Life*

Gerald Van Der Kaap *My Dear ...*

Erich Weiss *Love will tear us apart*

Pornprasert Yamazaki *Mind Refletion*

Comissari 'Mirant des de fora' : Miquel Bardagil (Barcelona, 1957)

És crític d'art i ha comissariat diverses exposicions com: *Quaderns de viatge*: Josep-Maria Martín, Arno Nollen, Erich Weiss (Mataró, Barcelona, 2008); *La resta no és silenci*: Iñaki Àlvarez, Jordi Cano, Jordi Cuyàs, Ingrid Wildi (Can Golferichs, Barcelona, Maig LOOP Off-08); *Beautiful People (et le Blessure Secrète)* (CRAC Alsace, Altkirch, França, 2007; Fries Museum, Leeuwarden, Holanda, 2007; Centre d'Art La Panera, Lleida, 2008; Praga i Calais); *Bis a Bis* (Fort Pienc, LOOP Off-07); *Elements*, (Sala H de Vic, 2004); *Essències 9* (Col·lecció d'Ernesto Ventós) (Sala H, Vic, 2004); *Miralls urbans* (Sala Reus, Museu Municipal de Reus, 2003). *Mirades singulars, cambres de col·leccionista* (Espai Institucional Fira a Art-Expo, Barcelona, 2003); *Personal Items* (Sala H, Vic, 2000, dintre de « Visions de Futur'2000 »); *Artifici: cos, ficció, diseg* (Col·legi d'Arquitectes de Vic i Col·legi d'Aparelladors de Vic, 1998, dintre de « Visions de Futur'98 »); *L'ombra de l'arquitecte* (Centre Cultural de la Fundació La Caixa, Vic, 1996). Ha col·laborat habitualment en revistes com Transversal, Papers d'Art i Ars Nova Mediterranea. Ha publicat *Iniciació al vocabulari de l'art* (Barcelona, 1990), *La pintura gòtica catalana. El retaule de la Doma* (La Garriga, 1992) y *Llegit, per tant, viscut* (Barcelona, 2003, juntament amb Jordi Cano). També ha coordinat el volum *EScultures* (Granollers, 2002). Ha escrit en nombrosos catàlegs i publicacions sobre artistes com F. Abad, Pep Duran, Ken Lum, Josep-Maria Martín, R. Chaves, Asier Pérez, A. Busto, E. Weiss, J. Canudas, etc.

Ha estat soci fundador i vice-president d'H (Associació per a les Arts Contemporànies) (1991-2002) i president (2002-04), així com membre de la Junta fins a l'actualitat. Ha estat assessor de la programació de la Sala H de Vic (2001-05).

Actualment és curator de la Fundació ArtAids a Barcelona i està preparant l'exposició *Mirant des de Fora / From the Outside Looking in* (Barcelona, 1-des.-09) amb 19 artistes en diversos espais de la ciutat.

Projectes Art Aids

2004. **ACCÉS PER A TOTHOM (ACCESS FOR ALL, Bangkok 2004 / Holanda des del 2006).** En col·laboració amb la Conferència Internacional de la Sida de Bangkok, ArtAids encarrega a deu artistes de renom internacional, inclosos Shirin Neshat, Rikrit Tiravanija i Lawrence Weiner, que dissenyin un gravat inspirat en el tema de la conferència: 'accés per a tothom'.

2006. **LEO COPERS A UNAIDS**

ArtAids encarrega a l'artista belga Leo Copers la creació d'una peça per a la nova seu d'UNAIDS, la institució de Nacions Unides sobre la sida, a Ginebra.

2007. **STIGMA**

Sota petició d'ArtAids, el fotògraf holandès Juul Hondius viatja a Sud-àfrica per produir tres fotografies sobre el tema 'Estigma'.

2008. **PROJECTE COVER (Holanda)**

Les fotògrafes holandeses Martine Stig i Viviane Sassen viatgen a Moscou a la recerca de 'Ventafocs' per fer de models amb vestits fets amb preservatius creats per l'artista brasilera Adriana Bertini. Al novembre del 2008 les fotografies s'exposen al Centraal Museum d'Utrecht acompanyades d'un llibre sobre el projecte.

2009

ARTAIDS NORD-PAS DE CALAIS (França)

A la regió francesa de Nord-Pas de Calais, ArtAids presenta una col·laboració entre el FRAC NPDC (el centre d'art contemporani de la regió) amb d'altres institucions culturals regionals franceses i ArtAids Tailàndia en el qual artistes francesos i tailandesos són convidats a reflexionar sobre la sida.

2010

ARTAIDS DAK'ART (Senegal)

Per al 2010 ArtAids durà a terme un projecte artístic en col·laboració amb DAK'ART, la Biennal d'Art Contemporani Africà a Dakar, en el qual s'inclouran treballs d'artistes participants a les mostres *More to Love* (Bangkok) i *Mirant des de fora* (Barcelona) juntament amb la d'artistes locals i joves senegalesos. Tallers, conferències, concerts i pel·lícules realitzades amb el mòbil complementaran l'exposició.

ArtAids Barcelona
Gerardo Peral
c/ Carme 42 # entl. 2a
E-08001 Barcelona
T/F: +34 93 3171984

Comissari *Mirant des de fora*:

Miquel Bardagil
c/ Ramon Sala i Saçala 42, 3r 2a, Vic 08500- 938891774- 606909939
mbardagil@yahoo.es

Prensa ArtAids:

Rosa Raduà
radua@artaids.com
Mòbil 670 488 072

Patrocinador Principal:

**Fundació
BancSabadell**

Mitjans col·laboradors:

Amb el suport de:

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Cultura

Koninkrijk
der Nederlanden

Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

Ajuntament de Barcelona
Institut d'Educació

Vlaamse overheid

KUNSTEN
EN ERFGOED

hospitaldelmar

C S B Consorci Sanitari de Barcelona

konsilia
taxprecision

Ajuntament
de Sant Adrià de Besòs

